

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

389.6

Szerző: J. V.

Cím: Bárczy polgármester a főváros

80 milliós kölcsönéről

Forrás: Az Est

Hely

Idő

"1916"

Személy

Bp.
(Hely)1916 VII 20
(Idő)

(Köt. v. fü:)

Bárczy polgármester a főváros 80 milliós kölcsönéről

A főváros nyolcvan millió koronás kölcsöne iránt a legszélesebb körökben nagy érdeklődés nyilvánul meg. Ez az érdeklődés annál inkább érthető, mert a kibocsátandó kölcsönkötvények névleg hat százalékot, a kibocsátási árfolyam figyelembevételével azonban körülbelül hat és fél százalékot jövedelmeznek, a mi most, a mikor a pénzintézetek a takarékbetétek után csak három és fél százalékot fizetnek, erősen ösztökélheti a közönséget arra, hogy megtakarított pénzéért fővárosi kölcsönkötvényeket vásároljon.

A kölcsönre vonatkozólag különben megkérdeztük Bárczy István polgármestert, a ki szíves volt nekünk a következőket mondani:

— A főváros vagyoni helyzetének és fizetőképességének megvilágítására csak a legutolsó költségvetési jelentésből említek egy pár hiteles adatot. A főváros legutolsó 270 millió koronás kölcsönének törlesztésére és kamataira évenként kerekén 15 millió koronát fordít. Dacára annak, hogy a 270 millió koronából iskolák építésére 38 milliót, humanitárius beruházásokra 6 milliót, közegészségügyi építkezésekre pedig több mint 15

milliót fordítottunk: e nagyszabású beruházások végrehajtása alig terhelte meg a főváros háztartását. Ugyanis a kölcsönből teljesített beruházások évi hozadéka tíz millió koronát meghalad.

— Azonfelül a kölcsönből megváltott világítási vállalatok által ingyenesen szolgáltatott közvilágítás értéke, az iskolák építése következtében megszüntetett drága iskolabérletek elkerülése és végül a 20 millió korona értéket meghaladó ingatlanszerzésekből jövőre várható bevételek hozzászámításával nyugodtan megállapítható, hogy e nagyarányú beruházás tisztán pénzügyi szempontból is előnyös volt. Megemlítem, hogy az elmúlt tíz év alatt, dacára e nagy beruházásoknak és kölcsönöknek, a székesfőváros tiszta vagyona a vagyonleltár szerint ötven millió koronával, a valóságban azonban legalább kétszer annyival gyarapodott. A város ingatlanait t. i. minden öt évben megbecsülik, az utolsó 1915. évi becslés azonban a háború miatt elmaradt, s így a város telkei csak az 1910. évi becslő szerint szerepelnek a vagyonleltárban.

— A háborús deficitünk teljességgel nem érinti a város fizetőképességét.

Egyfelől ez Európa valamennyi városát egyformán érte. Másfelől még a háború alatt is elértük, hogy a háború előtt már igénybe vett függőkölcsönökön kívül csak az élelmiszerakcióra átmenőleg igénybe vett s fokozatosan visszatérülő előleget vettük igénybe. Ezzel szemben még ma is 15 millió koronát meghaladó bevételeink vannak a budapesti pénzintézeteknél. Ha még figyelembe vesszük azt, hogy városi adórendszerünk még mindig az elavult és nyomoruságos pótdadórendszeren alapszik s hogy a német városok az államtól átvett házádon kívül az állami jövedelmi adó után 100—150 és ennél is nagyobb százalékos pótdadót szednek, — mi pedig a 33 százalékos pótdadónál tartunk: úgy nyugodtan merem állítani, hogy jobb, biztosabb és kedvezőbb pénzelhelyezés a mi új kölcsönkötvényeinknél nincs.

— Még csak egyet. Évekkel ezelőtt Párisban járva, meglátogattam a Credit Lyonnais igazgatóját, a kivel annak idején a 100 millió frankos 4%-os városi kölcsönüzletet kötöttük. Megmutatta az egész intézetet, lenn a földalatt négyemelet mélységben lévő pánccszobáig. Fent az egyik helyiségben megmutatta azokat a kimutatásokat és számításokat, a melyeket ők saját kereskedelmi rendszerük szerint készítenek azokról a városokról, a melyekkel üzleti összeköttetésbe lépnek. Megmutatta a Budapestre vonatkozó nagy csomó

és azoknak listáját is, a kik különös ügynökeivel senki se álljon szóba, érdemeket szereztek az osztrák-magyar hadvezetőség ipari ellátása körpártolását pedig nem tartjuk időszerűnek. Egy ilyen könyv ára 30 korona.

Az Invaliden-Fürsorge Schule der Invaliden: budapesti kereskedőket háboruban megvakult magyar kakeresett fel leveleivel. Ez is hazafias támogatást kér magyar kereskedőtől.

Mégis csak különös, hogy az osztrák hivatalos és nem hivatalos jótékonyági intézmények nem respektálják területiális jogainkat és akciójukat átterjesztik Magyarországra is, holott ez az előbb ismertetett belügyminiszeri rendeletbe ütközik.

A magyar Hadsegélyző Hivatal sohasem kísérletezett Ausztriában. Arról értesülünk, hogy a Hadsegélyző Hivatal is tud ezekről a dolgokról és felhívta a miniszterelnökség és belügyminiszerium figyelmét az osztrák jótékonyági intézmények magyarországi vendégszereplésére.

Többen fordultak hozzánk azzal a kérdéssel, hogy az osztrák jótékonyági felhívásoknak eleget tegyünk-e. Most a nyilvánosság előtt közöljük válaszukat. A jótékonyág

kimutatást és számításokat is és gratulált Budapest vagyoni helyzetéhez s fejlődőképességéhez. Milyen szerencse volt, hogy annak idején ezt a kedvező konjunktúrát tőlünk telhetőleg kihasználtuk, s az elmúlt tíz év nagy beruházásait 4 és 4½ százalékos kölcsönökkel és olcsó építkezési viszonyok között végrehajthattuk.

Közleményünk adatai arról is tanúságot tesznek, hogy hatóságaink a belügyminiszer pünkösdi rendeletéről, mint annyi más miniszteri rendeletről is, megfélemedtek. T. V.